

ubetydelig mindre end ved Skolelærerexamen, dels kan Forberedelsesexamen jo nu tages ved mange Realskoler rundt om i Landet, og den Dreng, der gaar i en saadan, kan altsaa i Konfirmationsalderen tage en ikke ubetydelig Del af sin Skolelærerexamen og gemme de derved opnaaede Karakterer, indtil han kan faae Resten af Examen, kun at dette skal ske inden Udløbet af 5 Aar. Han kan ogsaa i disse 5 Aar maasse forsøge sig paa helt andre Livsstillinger og faa, naar disse slaa fejl for ham, indstille sig til Skolelærerexamen, og hvis han ved Forberedelsesexamen har faaet gode Karakterer i de 5 Fag, kan han bestaa ved Examen med forbausende slette Karakterer i de vigtigste Fag. Som det hyderligst gaaende Exempel, der i saa Henseende kunde tænkes, kan anføres, at naar et ungt Menneske, der som Dreng har faaet 5 ug. i de paagjældende Fag ved Forberedelsesexamen og har tilstrækkelige Anlæg for Gymnastik, Sang og Musik til der at kunne opnaa mg + og mg., vil han 5 Aar efter — skjøndt han maasse i Mellemtiden har glemt det Meste af hvad han den Gang kunde i de 5 Fag — kunne bestaa med Slet i Pædagogik og Temmeliggodt i alle de andre Fag, og selv om en saadan Karakterfeddel vel ikke let vil forekomme i Virkeligheden, ville større eller mindre Tilnærmelser dertil let kunne forekomme, hvis den nuværende Ordning vedbliver at bestaa; men at Lærere af den Bestaafthed kun ville have en hyderst mangelfuld Forberedelse til Lærergjerningen, behøver ikke at siges, og dog vil det kunne ske, at den Slags Skolelærere blive foretrukne for virkelig dygtige Folk, saa meget mere som de Skolelærere, der have taget Forberedelsesexamen, jo kunne anbefale sig med, at de „kunne“ to fremmede Sprog, medens Seminarieeleven ikke har lært noget fremmed Sprog. Og — naar det altsaa maa siges, at den nævnte Anordning af 1881 er skadelig for de vordende Skolelæreres grundige Uddannelse — maa det vistnok ogsaa siges, at det har begyndt at vise sig, at den særlig virker uheldigt for Seminarierne, idet

det baade har viist sig meget vanstelig at faae Undervisningen der indrettet saaledes, at den passer for Elever, som have taget Forberedelsesexamen inden deres Optagelse paa Seminariet, og idet det fremdeles har begyndt at vise sig, at jo mere bekendt det bliver, hvilken Gjenvei man kan skyde ved at tage Forberedelsesexamen før Skolelærerexamen, des ringere begynder Tilgangen til Seminarierne at blive, og det ikke blot i Kvantitet, men ogsaa i Kvalitet.

Efter at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet var blevet opmærksom paa de Misligheder, som Anordningen af 30te August 1881 saaledes har medført, udsendte det den 12te November 1886 Skrivelser til Seminariedirektionerne (se Bilag Nr. 2) for at høre deres og Seminarieforstandernes Udtalelser om dette Forhold, og alle de som Svar herpaa indkomne Betænkninger (se Bilag Nr. 3—6) beklage den nuværende Tilstand som i høi Grad uheldig; men medens de 3 Seminarieforstandere derfor tilraadede, at den nævnte Anordnings Post 10 blev sat ud af Kraft snarest mulig, tilraadede den 4de, Pastor Sørensen i Salling, at man fremtidig skulde forlange af Enhver, som vilde optages paa et Seminarium, at han forinden skulde have bestaaet Forberedelsesexamen, et Forslag, som imidlertid blev bestemt fraraadet af vedkommende Seminariedirektion.

Omtrent samtidig havde ogsaa Kommissionen for Skolelærer- og Skolelærerinde-Examen drøftet forskellige Forhold vedkommende disse Examinere, og Resultatet af dens Overveielser blev det under 26de November 1886 afgivne og i det foreliggende Lovforslags Motiver omtalte Forslag til forandrede Bestemmelser for Skolelærerexamen.

Dette Forslag (se Bilag Nr. 7) indeholder foruden hvad der anføres i Motiverne som vedkommende det forelagte Lovforslag, tillige en Række Forslag til Ministeriet om tilbørlig gennemgribende Ændringer, der tænkes indførte ad administrativ Vei.